

РЕШЕНИЕ

№ 20965

гр. София, 18.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 13.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12271** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 68, ал. 5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ) във връзка с 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод подадена жалба от Ц. М. М., [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Отказ за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие с рег. №УРИ230000-19144/06.11.2024 г. на Началника на 06 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Жалбоподателката счита обжалвания отказ като незаконосъобразен, постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Посочва, че противно на твърдяното в оспорения административен акт е посочила основателна причина за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие. Моли оспорения отказ да бъде отменен.

В съдебното заседание по делото жалбоподателката се явява лично и се представлява от адв.Х., който поддържа жалбата на посочените в нея основания. Претендира сторените по делото разноси по представен списък.

Ответникът - Началникът на 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, се представлява от юрк. И., която оспорва жалбата и моли съда да потвърди постановения административен акт. Претендира разноси.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, се представлява от прокурор П., която изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От съдържащите се документи в представената от ответника административна преписка се установява, че на 16.10.2024 г. оспорващата е подала Заявление вх.№ 142400 – 2797, с което е поискала да ѝ бъде издадено разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие. Като аргумент защо иска да получи разрешение, Ц. М. е посочила - „за самоотбрана с цел опазване на здравето и живота, имуществото и личното достойнство“. Към искането е приложено удостоверение за завършен курс по самоотбрана, разписка за платена такса и Разрешение №20230897017 за съхранение, носене и употреба на дългоцевно огнестрелно оръжие за ловни цели и боеприпаси за тях, издадено на 18.04.2024 г. от РУ 06 СДВР, валидно до 07.08.2028 г.

Видно от Докладна записка от 18.10.2024 г. на началник група „КОС“, 06 РУ – СДВР относно извършена проверка по преписка вх.№ 142400 – 2797/16.10.2024 г., за лицето няма данни в ЦИС „Полиция“ – КОС и ИИС-Справки, същото не се издирва. Въз основа на тези данни, началникът на група КОС при 06 РУП - СДВР е предложил на началника на 06 РУП - СДВР да се разгледа преписката по компетентност.

На 22.10.2024 г. началникът на 06 РУ - СДВР е изпратил писмо до жалбоподателката, с което я уведомява, че на основание чл.83, ал.2 от ЗОБВВПИ следва да предостави основателна причина (мотиви), свързани с искането ѝ за придобиване на ОББ за „самоотбрана“.

На 25.10.2024 г. са постъпили писмени „Мотиви“ от М. в които посочва, че оръжието ѝ е необходимо, тъй „е жител на краен квартал, който в момента е в етап на активно заселване, ...част от сградите не са завършени, а много от наемателите и собствениците не са се нанесли изцяло. Тази обстановка създава специфични обстоятелства по отношение на сигурността, особено в условия на слабо населена среда. В същото време рискът от престъпни дейности в подобни райони е повишен, поради което считам, че оръжието за самоотбрана би било от съществено значение за защитата на моята лична сигурност...“

Ответникът по делото, след като се е запознал с административната преписка и постъпилите допълнителни „Мотиви“, е издал оспореният Отказ рег. №УРИ230000-19144/06.11.2024 г., относно издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие. За да мотивира отказа си, началникът на 06 РУ - СДВР е посочил, че в искането лицето не е посочило основателна причина, за да ѝ бъде издадено разрешението. Приел е, че посочените от М. мотиви не обосновават необходимостта и нуждата от носене на огнестрелно оръжие, доколкото не са представени доказателства относно съществуването на потенциална опасност за живота и здравето на същото лице. От извършените справки в масивите на МВР не се установили наличие на такива.

В хода на съдебното производство като доказателства се приеха представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 83, ал. 6 от ЗОБВВПИ четиринадесет дневен преклузивен срок, от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че тя е издадена от компетентен, в кръга на предоставените му от закона правомощия.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на

лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, обосноваваща по несъмнен начин издаването на разрешение.

При така установените законови предпоставки, преценката за наличие или липса на обстоятелства, установяващи необходимостта от боравене с огнестрелно оръжие, е въпрос за законосъобразността на акта. В случая правилно административният орган е приел, че лицето не е обосновоало необходимост от носене на късо огнестрелно оръжие. Не е налице доказана конкретна или потенциална опасност за живота, здравето, сигурността и имуществото на жалбоподателката. В тежест на инициралото производството лице е да докаже нуждата от извършване на съответната дейност по ЗОБВВПИ, а при данните по преписката изводът, че не са налице материалноправните предпоставки за постановяване на позитивен /облагодетелстващ/ административен акт по искането на М., е законосъобразен. След като в рамките на проведеното административно производство жалбоподателката не е доказала основателна причина, обосноваваща необходимост от носене на оръжие за самоотбрана, административният орган е приложил правилно ЗОБВВПИ.

Липсват доказателства за наличие на конкретна и реална опасност от посегателства по отношение на самата жалбоподателка, или на членове на неговото семейство.

Ц. М. е посочила като причина за исканото разрешително самоотбрана. Самоотбраната е една от визираните в чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ причини, при наличието на които органът може да разреши дейности с огнестрелно оръжие. Освен посочването на една от визираните в т. 10 причини, заявителят следва да докаже и основателността на причината, т.е. следва да посочи достатъчно сериозни факти и обстоятелства, които дават основание да се направи разумно обосновано предположение за действителна сериозна причина, която налага използването на оръжие, в случая, за самоотбрана. Административният орган не е задължен да издирва или презюмира обстоятелства, установяващи потенциална необходимост за заявителя от исканото разрешение. Анализът на разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ налага извод, че съответното физическо лице, което иска издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси.

В съдебното производство не бяха представени категорични доказателства за необходимостта от използване на огнестрелно оръжие. Остана недоказано по делото, че в районът, в който живее М., има повишен риск от престъпни дейности, предвид изграждането на нови сгради към момента. Жалбоподателката не е доказала, че животът ѝ е в реална опасност, която да обоснове притежаването и използването на огнестрелно оръжие.

Съображенията ѝ за нуждата от притежаване на късо огнестрелно оръжие не попадат в предметния обхват на ЗОБВВПИ. Евантуална опасност от престъпни действия спрямо личността, или такива по отношение на собствеността ѝ, не покриват критериите за основателна причина за притежаване на огнестрелно оръжие. Подобни твърдения не доказват реална или потенциална заплаха за сигурността на жалбоподателката, за да се приеме, че е налице основателна причина за притежаване на огнестрелно оръжие за самоотбрана по смисъла на чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗОБВВПИ.

Притежаването и възможността за употреба на огнестрелно оръжие е дейност, която представлява източник на определена опасност за обществото, за самия притежател на оръжието, за заобикалящите го лица и законодателят е поставил възможността за упражняването ѝ в зависимост от определени предпоставки, наличието на които следва да се установява безспорно. Твърдението, че заявителята се нуждае от оръжие с цел защита на живота, здравето и

собствеността си, не са основателни причини за издаване на разрешението. В административното производство не са представени доказателства за необходимост от защита срещу посегателства върху личността или имуществото ѝ. Такива не са представени и в настоящото съдебно производство.

Ето защо, като е постановил своя отказ и го е обосновал с разпоредбата на чл. 58, ал. 10 от ЗОБВВПИ, началникът на 06 РУ-СДВР е постановил един правилен и законосъобразен административен акт. Жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 вр. с чл. 24 от НЗПП на 100 лева.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 57 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. М. М., [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Отказ за издаване на разрешение за придобиване на късоцевно огнестрелно оръжие с рег.№УРИ230000-19144/06.11.2024 г. на Началника на 06 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

ОСЪЖДА Ц. М. М., [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], да заплати на 06 РУ-СДВР, разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.